

PASTÝŘ

FARNOSTI SVATÝCH VOJTĚCHA A CECÍLIE VE SLAVIČINĚ

Ročník 29

Číslo 1

3. 12. 2023

Bůh mě zve k poslání, které se ke mně hodí...

Draží přátelé,

začíná adventní období - letos je mimořádně krátké, trvá jenom pouhé tři týdny. Proto je důležité hned od začátku využít tento krátký čas k přemýšlení, a když se nám to podaří také ke krátkému zastavení uprostřed předvánočního šilenství. Mne osobně oslovila slova žalmu první adventní neděle: „**Bože, obnov nás, rozjasni svou tvář, a budeme spaseni.**“ Na prvním místě je tu vyjádřena touha po změně, obnově, znovu vybudování. Jsme si vědomi, že se některé věci rozspaly, něco se pokazilo, zhroutilo, rozbilo. Třeba vztahy a přátelství, třeba moje osobní plány, a já tak moc potřebuji znovu něco vybudovat. Mám touhu a chuť jít do toho, ale mám také problém. Totiž cítím, že na to mnohdy nemám sílu a odvahu. Proto se obracím na Boha a Jeho samotného volám, aby mě pozvedl a nanovo vybudival. Aby nejdřív mě osobně znovu vnesl harmonii do mého srdce. Tu je prostor přemýšlet nad smířením jako nad cestou odstranění zlého z mého srdce a nitra. Když nastane obnovení mého niterního prostoru a je vybudován vztah s mým Pánem, je čas vykročit k obnově toho, co je v troskách a tehdy už mě doprovází síla Boha, který mě vede a posiluje.

Zvláštním výrazem je „rozjasni svou tvář“. Tvář se rozjasní nejvíc tehdy, když ji ozdobí úsměv. Bůh se na nás vždycky usmívá. To je naděje, která nás činí radostnými. Jsem přesvědčený, že On se nevyžívá v mém trápení, ale s láskou se ke mně sklání, aby mi pomohl. Kolikrát právě obyčejný úsměv povzbudí víc než prázdná slova, kterých je mnoho, ale nevcházejí do srdce. Možná v této hektické době zapomínáme na

úsměv jako lék a dar. Příliš se soustředíme na problémy, těžkosti, to, co nevychází, do každého rozhovoru vnášíme, co je negativní a špatné. Přesto Boží tvář vůči nám není zamračená a zlobivá, ale je chápavá a láskyplná. Pokus se v této době adventu hledat tu laskavou tvář Otce.

Člověk touží mít jistoty. V životě potřebujeme domov, někoho blízkého, peníze a práci, abychom mohli fungovat. Také toužíme mít přesvědčení, že náš život má smysl a že to, co prožíváme, někde směřuje. Kdybychom to vyjádřili úzce nábožensky, člověk touží po spáse. U žalmisty je to jistota. Všimněte si, že neříká, možná budeme spaseni, ale vyjadřuje přesvědčení, že Bůh nás spasí. Jde tu o mou záchranu a mé naplnění. Ne všechno mi na tomto světě dává smysl a také ne všechno se mi líbí a je to pěkné a radostné. Mnohé věci mě zasahují bolestně a také možná v tomto období plném takové povznášející atmosféry prožívám něco těžkého a ztrácím se v tom všem. Především musím pochopit, že Bůh je můj záchrance a odpověď na všechno. On dává smysl i nepochopitelným věcem a to, že tomu já nerozumím, ještě není žádná tragédie. Důležité je, že vím a jsem přesvědčen, že jednou pochopím.

Draží moji, využijme tento požehnaný čas. Máme možnost přicházet na bohoslužby, také organizovat rodinnou liturgii u adventních věnců. Nezapomeňme také na roráty, na ně přivést zvláště děti. Ať jsou tyto dny pro nás radostí a nadějí, protože náš Pán nás doprovází svým úsměvem.

o. Marian

www.faslavicin.cz

Dar času

Zde je poslední přání Alexandra Velikého...

Na smrtelné posteli si Alexandr svolal svou armádu s generály, aby jim sdělil svá poslední tři přání: „1. Až zemřu, ať nejlepší lékaři nesou moji rakev. 2. Celé moje nashromážděné bohatství, peníze, zlato, drahé kameny ať jsou rozsypany podél cesty ke hřbitovu. 3. Mé ruce budou volné a budou viset z rakev tak, aby je všichni viděli.“

Jeden z generálů, který byl překvapen tímto neobvyklým posledním přáním, požádal Alexandra Velikého o vysvětlení. A tady je to, co mu Alexandr Veliký řekl:

„ 1. Chci, aby ti nejlepší lékaři nesli mou rakev na důkaz toho, že až nadejde čas podívat se smrti do očí, tak ani ti nejlepší lékaři na světě nemají tu moc uzdravovat... 2. Chci, aby silnice vedoucí na hřbitov, byla pokryta mými poklady tak, aby každý viděl, že materiální bohatství získané na zemi, zůstane na zemi... 3. Chci, aby když mě ponosou, se mé ruce houpaly volně ve větru, a to proto, aby lidé pochopili, že jsme přišli na tento svět s holýma rukama a s holýma rukama ho opouštíme, a že ten nejcennější poklad ze všeho jsme si již vyčerpali, a to je čas.“

Do hrobu si nevezmeme žádné materiální bohatství. ČAS je

naším nejcennějším pokladem, protože je OMEZENÝ. Umíme si nashromádat velké bohatství, ale neumíme si vyprodukovat více času. Takže když se rozhodneme věnovat někomu náš čas, vlastně jsme mu darovali část našeho života, který si už nikdy nemůžeme vzít zpět. Náš čas je náš život!

**NEJLEPŠÍ DÁREK,
KTERÝ MŮŽEME DÁT SVÉ RODINĚ A PŘÁTELŮM,
JE NÁŠ ČAS!
KÉŽ NÁM BŮH DÁ DOSTATEK ČASU,
ABYCHOM JEJ MOHLI SDÍLET SE VŠEMI,
KTERÉ MÁME RÁDI!**

P.S. Blíží se vánoční svátky... V době adventu si často lámeme hlavu, čím obdarovat své blízké, jaký dárek koupit... A ono je to tak „jednoduché“ a nemusíme ani moc přemýšlet... Můžeme jako dar nad dary dát svůj čas... Ale chce to moudrost Ducha Svatého, abychom to pochopili a uvedli ve skutek lásky...

Tak Vám všem ze srdce přejeme požehnaný adventní čas s velkým množstvím oboustranných „časových“ obdarování...

Redakce Pastýře

OBRNĚNÉ SRDCE NEMÁ SCHOPNOST ŽASNOUT

Boží velikost nechápu ti, kdo se povyšují a kdo jsou sebestřední. Dovolím si já žasnout?

Bible nám v evangeliu přináší jednu velmi krásnou modlitbu Ježíše, který se obrací k Otci slovy: „Vzdávám ti chválu, Otče, Pane nebe i země, neboť jsi tyto věci skryl před moudrými a učeními a zjevil jsi je malým“ (Mt 11, 25) O jakých věcech však Ježíš mluví? A kdo jsou tedy to malí, maličci, kterým jsou tyto věci zjeveny? Zastavme se u toho: u věcí, za které Ježíš chválí Otce, a u maličkých, kteří je umějí přijmout. Ony dvě věci.

O něco dříve Kristus připomněl některé své skutky: „Slepí znovu vidí... malomocní jsou očišťováni... chudým se hlásá evangeliu...“ (Mt 11, 5), a odhalil jejich význam, když řekl, že jsou znamením Božího působení ve světě. Poselství je tedy jasné: Bůh se zjevuje tím, že osvobozuje a uzdravuje člověka a činí tak s bezplatnou láskou, která zachraňuje. Proto Ježíš chválí Otce, protože jeho velikost spočívá v lásce a on nikdy nejedná mimo lásku.

Boží velikost v lásce však nechápu ti, kdo si dělají nárok na velikost a vyrábějí si boha k obrazu svému: mocného, neústupného, pomstychtivého Boha. Jinými slovy, tito domýšliví lidé nemohou přijmout Boha jako Otce; ti, kdo jsou plni sebe sama, pyšní, starají se jen o své zájmy – to jsou ti domýšliví – přesvědčení, že nikoho nepotřebují.

Ježíš v této souvislosti jmenuje obyvatele tří bohatých měst té doby, Korazína, Betsaidy a Kafarnaum, kde vykonal mnoho uzdravení, ale jejich obyvatelé zůstali k jeho kázání lhostejní. Zázraky pro ně byly jen spektakulárními událostmi, které se hodily pro tituly novin a pro podněcování pomluv: když se vyčerpali jejich pomíjivý zájem, odložili je, aby se věnovali jiným novinkám. Neuměli přijímat velké Boží věci.

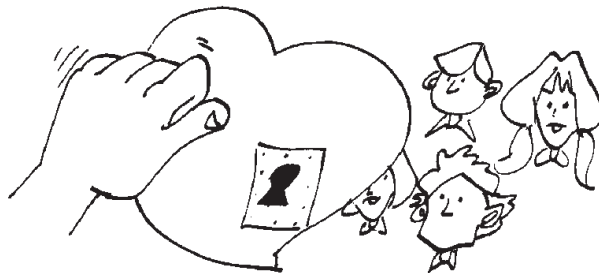
Ti „nejmenší“ naopak umí velké Boží věci přijmout a Ježíš za ně Otce chválí: „Dobrořečím ti“ – říká – protože jsi zjevil nebeské

království maličkým. Chválí ho za prosté, kteří mají srdce zbavené domýšlivosti a sebelásky. Maličci jsou ti, kdo se jako děti cítí potřební a nejsou soběstační, jsou otevření Bohu a žasnou nad jeho skutky. Dokážou číst jeho znamení, žasnou nad zázraky jeho lásky! Ptám se každého z vás, i mě: umíme žasnout nad Božími věcmi, nebo je bereme jako samozřejmost?

Bratři a sestry, náš život, když se nad ním zamyslíme, je plný zázraků: je plný skutků lásky, znamení Boží dobroty. Tváří v tvář jim však i naše srdce může zůstat lhostejné a stát se zvykovým, zvědavým a neschopným žasnout, nechat se „ohromit“. Uzavřené srdce, obrněné srdce, nemá schopnost být ohromeno. Nechat na sebe zapůsobit: je to krásné sloveso, které připomíná film fotografa, vtisknutí obrazu. Zde je správný postoj před Božími skutky: vyfotografovat jeho skutky v mysli, aby se otiskly do srdce, a pak je v životě rozvíjet mnoha dobrými skutky, aby se „fotografie“ Boží lásky v nás a skrze nás stávala stále jasnější.

A nyní se ptejme sami sebe, každý z nás: umím se v záplavě zpráv, které nás zahlcují, tak jako nám to dnes ukazuje Ježíš, zastavit u velkých Božích věcí, u věcí, které Bůh koná? Dovolím si žasnout jako dítě nad dobrem, které tiše mění svět? Ztratil jsem schopnost žasnout? A velebím Otce každý den za jeho skutky?

Papež František
9.7.2023 Radio Vaticana

Čtěl bychom, aby modlitba rychle skončila, protože máme své povinnosti, ale zapomínáme, že modlitba je právě tím nejdůležitějším, co máme na práci.
sv. Maxmilián Maria Kolbe

POSELSTVÍ NEMOCNÝM

Drazí nemocní, bratři a sestry,

znovu po roce prožíváme adventní dobu a blížíme se ke svátku Narození našeho Pána Ježíše Krista. Mohlo by se zdát, že Vánoce jsou srovnatelné s desítkami událostí, které si připomínáme během roku. Ale není tomu tak. Většina z nich se obvykle dotýká pouze našeho osobního a rodinného života nebo omezeného okruhu přátel či části společnosti. Příchod Božího Syna Ježíše Krista, jeho narození v Betlémě, má však dopad na každého člověka, na každý den v dějinách našeho světa. Není nikdo, žádný člověk, pro něhož by Ježíšovo narození nemělo význam. Kristův příchod na svět souvisí s každým jednotlivcem, skupinou lidí i celým lidstvem, s tím, co už bylo, i s tím, co přijde v budoucnosti nebo až na konci věků.

Vás, bratři a sestry, kteří právě prožíváte náročné období svého života, jistě mnohokrát napadne myšlenka, odrážející Váš současný stav: To se mě už netýká, toto už není pro mě, protože mi chybí životní síla, zdraví, nedokážu dělat věci, které jsem mívával rád, můj život je teď jiný.

Starozákonní slova proroků, která předpovídají narození Spasitele světa, vypočítávají nejruznější životem hendikepované lidi, pro něž bude zachránce. Tak Izajáš oznamuje: V ten den hluší uslyší slova knihy, z temnoty a mlhy prohlédnou oči slepých, pokorní se rozveselí v Hospodinu a nejchudší zajásají v Izraelově Svatém. (Iz 29, 18-19) A dále: Proč říkáš, Jakube, proč mluvíš, Izraeli: „Skrýty je můj osud Hospodinu, můj Bůh nedbá o mé právo?“ Nevíš to, či neslyšel jsi o tom? Věčný Bůh je Hospodin, který stvořil končiny země; nezemdlí a neunaví se, nelze vystihnout jeho moudrost. Znavenému dává sílu, bezmocnému rozmnožuje zdatnost. Junáci zemdlí a unaví se, rekové klopytají slabostí, ale ti, kdo doufají v Hospodina, nabývají sil, jak orli dostávají křídla, běží a neumdlí,

jdou bez únavy. (I 40, 27-31)

V popisovaných stavech a pocitech se můžeme nalézt i my, drazí přátelé, když na nás tak doléhá věk, únava, nemoci a samota nebo různé tlaky, kdy už nerozumíme světu kolem nás. Tehdy si připadáme jako by na nás všichni zapomněli, jsme stranou zájmu druhých a říkáme si: Ani pro Boha už nejsem důležitý. Odraz podobného způsobu myšlení nacházíme v lidovém rčení: Proti věku není léku. Ale náš Spasitel Ježíš Kristus, náš blízký Bůh, lék má. On sám je totiž lékař a lék, který se nám nabízí a je natolik účinný, že jsme schopni svůj stav zvládnout. Slova jedné adventní antifony před evangeliem oslovují Ježíše Krista „Klíči Davidův“. Jedná se o krásné obrazné vyjádření. Klíč symbolizuje otevření tajemství, čehosi nového, duchovním klíčem se otevírají dveře, za nimiž nalezneme nové možnosti, posilu a také prorokem Izajášem vzpomenuť křídla, která nás pozvednou.

Drazí nemocní, milé sestry a bratři, kéž Vám Bůh dopřeje, abyste skrze adventní dobu a svátky narození Pána Ježíše pocítili, že Ježíš má klíč, že Ježíšova síla se nezmensila a že jeho světlo prozařuje i Vaše temnoty.

Děkuji Vám, že se snažíte nést své životní těžkosti a kříže. Jsem Vám vděčný za to, že se snažíte modlit se za Vaše blízké a příbuzné, kteří prožívají nesnáze a krize. Děkuji Vám také, že se modlíte za svět, který trpí válkami, rozdělením a nesnadným hledáním cest. Nejsme na všechno sami, v Betlémě se narodil ten, který má jméno Emanuel – Bůh s námi.

S požehnáním Vám, Vaším blízkým a všem, kteří se o Vás starají a pro něž Vy stále mnoho znamená

+ Josef Nuzík

Doba adventní –

záře svíček, která má hlubší smysl

Když jsem byl malý, těšil jsem se již v listopadu na advent. Uprostřed podzimních mlh vysvitla opět naděje na slavnostní jas. Nejprve na voňavou zeleň adventního věnce se čtyřmi rozžatými svíčkami. Moc se mi líbilo, když se konečně zapálila první svíčka a každou neděli pak další a další! To už se krok za krokem blížily Vánoce.

Také nad adventním kalendářem se nám dětem tajil dech! Každý den jsem s napětím otevíral jedno okénko. Někdy tam byl perník, někdy ozdoba na stromček, jindy zase jablko nebo malý oslík, kterého jsem postavil k jesličkám. A když už byly Vánoce za dveřmi, objevil se jednoho dne první anděl.

V tom všem byl zřejmý smysl těšení se na Vánoce: advent je očekáváním příchodu Boha na náš svět, v němž je spousta tmy, smrti a strnulosti. Má se rozsvítit světlo v temnotách, rozkvést nový život! Bůh k nám sestupuje a my mu jdeme vstříc. Advent je časem naděje. Jak krásné je to vyjádřeno v našich starých adventních zvycích!

Na Štědrý den přišlo to nejlepší. My děti jsme odkryly poslední okénko adventního kalendáře a tím se rázně otevřely dveře k Vánocům. Někdy jsme v posledním okénku objevili Ježíška v jesličkách, v jiných kalendářích děti našly nádhernou vánoční kometu.

Jaké adventní kalendáře mají děti dnes? Byl jsem u toho, když malý chlapec s radostí otevřel poslední okénko. A co tam našel? Santa Klause! To má být ten, který mi přinesl světlo a spásu? Jistě, má pytel plný dárků, ale dávají hmotné dary našemu životu smysl? Přinášejí útěchu a nový život?

Myslím, že právě Vánoce by měly být svátky, kdy by naše děti neměly zůstat jen u těch dárků. Děti citlivě vnímají dobu příprav na nemluvnátko v jeslích. Ve světle a vůni adventního věnce cítí, že existuje život, v němž již není místo pro temnotu a smutek, v němž je jas bez konce. Budujeme v jejich srdcích základ širšího obzoru a naděje přinášející radost. Přispíváme k tomu, aby jednoho dne samy objevily smysl, který přesahuje všechny dárky a Santy Klause.

Notker Wolf Prokletý mobil

ŽEHNACÍ MODLITBA

Pane, děkuji ti za to,
že jsem babička/dědeček
těchto mých vnoučat.
Děkuji ti,
že jsi nám je poslal do rodiny,
že se můžeme společně sdílet
a společně hledat tebe.
Prosím, abys jim požehnal
v jejich studiu a práci,
abys jim požehnal
při výběru životního partnera
a povolání
a abys je po celý jejich život
chránil a vedl po svých cestách.
Amen.

Milovat je dát všechno a dát sám sebe, nejen půjčit.
sv. Terezie z Lisieux

Světlo pro každého z nás

Začal podzimní čas, jsou to dny temnoty, protože máme krátký den, slunce se brzy sklání k západu, máme dlouhé večery, provázejí nás mlhavé a deštivé dny. Slunce se někdy ukáže jen na chvíli, nebo vůbec ne, a pomalu se ukrádá zima. Do tohoto období plného temnoty a nejistot přichází také hodně špatných zpráv o různých přírodních katastrofách, špatné ekonomické situaci, atd. Pokračuje válka na Ukrajině a také začala válka mezi Palestinou a Izraelem. Na mnoha místech na světě jsou různé boje a války. Všechny naše jistoty se hrouťí, mnohdy nevidíme východisko a roste v nás pocit obav, úzkosti a beznaděje.

V této chvíli mnozí vyhlížejí světlo na konci tunelu, které by nebylo jen blikající žárovkou, ale pravým Světlem, Spasitelem. Na začátku Janova evangelia čteme o přicházejícím Kristu, že „v něm byl život a život byl světlo lidí“. Jan často používá symboly opačného významu, jako je například „světlo“ a „tma“. Mnoho jevů spojujeme i dnes s tématikou světla. Říkáme například: jiskřička naděje, osvětlení, svíce života atd. Jan ve čtvrtém verši prologu píše o přicházejícím Kristu, že „**v něm byl život a život byl světlo lidí**“. Toto živoucí světlo je světlem lidí, tedy světlem pro každého z nás. Ptejme se, jak je to se mnou ve vztahu s Kristem, zda je on tím světlem, které mi dává život. V devátém verši čteme, že Ježíš **Kristus, pravé světlo, osvěcuje každého člověka**. Každý máme schopnost toto světlo rozpoznat a vést s ním dialog. Stačí jen začít. Naším povoláním je podílet se na Božím tvoření vlastními dary a životem samotným. A víra není nic jiného než život. Je proto třeba ji žít z plných sil! Až nás v následujících dnech bude opět tížit strach z budoucnosti, budeme bojovat s pocitem beznaděje, nebo se nám nebude dostávat síly k povzbuzení ostatních, vzpomeňme na verše z Janova Prologu. Opakujeme si, že **Kristus je zdrojem života a pravé Světlo**, dokud se nám „nerozbřeskne“ a nepochopíme, že je to život každého z nás, o kterém zde mluvíme. Nezapomeňme číst dál, kde se píše: „**to světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila**“. Ať nás tato slova ujišťují, že na nic nejsme sami. A i když není v našich silách zastavit ani ty nejmenší pohromy, máme někoho, kdo přemohl celý svět (Jan 16,33).

Svátkem Krista Krále skončil uplynulý liturgický rok a adventem začíná nový. Advent znamená příchod, očekávání nového. Očekávání narození dítěte – příprava, naděje nového života – nový začátek. Něco krásného končí a něco nové začíná. Když se připravujeme na narození očekávaného dítěte, nakupujeme a připravujeme všechno, aby až se dítě narodí, bylo všechno připraveno. Často se snažíme přijít na to, jak tento adventní čas prožít, jak se připravit na vánoční svátky. Advent je také příležitostí, abychom hledali a nacházeli Pána všude tam, kde nás očekává, nejen v kostelích. V křesťanském životě je nejdůležitější vztah s milujícím Bohem. Kdo je milován, čte přání v očích milované bytosti a všechno je snadné. Buďte připraveni – neboť Pán přichází v různých podobách, v různých chvílích. V nemocných, chudých, opuštěných, hledajících atd. A tito lidé žijí kolem nás.

Také zástupy se Jana Křtitele ptaly, co máme dělat? Jan nenabízí snadnou cestu, nabízí cestu skutků. Prosme proto Ducha Svatého, aby nás vedl, jak následovat Krista cestou lásky skrze skutky. Cestou lásky k Bohu a lásky k bližnímu.

Vojta byl ve vězení. Vězni o něm říkali: „Ten Vojta se asi zbláznil. Celý život byl rváč a násilník, a najednou neřekne jediné sprosté slovo, s nikým se nepere a ještě chrání slabší kluky a pomáhá jim!“ Vojta se stal křesťanem, a protože jeho víra byla živá, přišly také skutky. Kromě toho, že změnil své

chování ve věznicí, navazuje také kontakty s charitativními organizacemi a hledá, jak by se mohl po propuštění zapojit do pomoci bližním. Říká: „Mnoha lidem jsem uškodil a už není možné to vzít zpět. Tak to chci aspoň napravit tím, že budu pomáhat jiným.“

Skutečná víra otevírá oči: člověk začne vidět i to, co dříve neviděl. Nejen krásu stvořeného světa, která zpívá o veliké Boží moci a moudrosti, ale také bolest lidí, kteří volají o pomoc. Často je není vidět ani slyšet. Může jít i o lidi s dobrým společenským postavením, kteří trpí osamoceností a chladnými vztahy ve své rodině; také o lidi s velkým bohatstvím nebo mocí, kteří zároveň trpí nesmyslností svého života; nebo o rodiče, jejichž děti propadly různým závislostem; také o mladé lidi, kteří nejsou schopni najít si partnera nebo partnerku pro společný život; možná o seniory, které jejich děti odložily do luxusního domova, aby s nimi nemusely ztrácet svůj čas; také o matky samoživitelky, které jen stěží unesou tíhu a odpovědnost za hmotné i duchovní blaho svých dětí, atd. Tito lidé žijí kolem nás, jejich bolest je však skrytá. Ježíš poznává i skryté lidské bolesti, protože hledí Božím pohledem. Člověk, který žije s Ježíšem, má podíl na jeho vidění. Víra v Ježíše Krista mu otevírá oči a probouzí zájem. Ten, kdo věří v Ježíše Krista, se snaží nejen dodržovat Desatero, ale také uskutečňovat příkaz lásky, a to je to největší přikázání. Ne kvůli odměně, ale kvůli tomu, že tak jedná Bůh a on chce následovat Krista Ježíše.

Rodičům zemřel dospívající syn. Dopravovali ho do poslední chvíle. Bolest, kterou prožívali, se nedá s ničím srovnat. Po nějaké době se setkali s jinou rodinou, v níž měli nemocné dítě. Využili svých zkušeností a pomáhali jejich členům nemocného ošetřovat, psychicky je podporovali a pak se s nimi radovali z uzdravení. Následovaly další rodiny, další nemocní, další uzdravení, další i zemřeli... Ti rodiče vidí svět kolem sebe očima víry, Božíma očima, a tento pohled vede ke skutkům lásky.

Víra probouzí zájem nejenom o osudy konkrétních lidí, ale také o prostředí, v němž lidé žijí, o ochranu přírody, o rozvoj kultury, o plodné společenství církve, o odpovědný veřejný život. Ano, za to se můžeme a máme modlit, ale můžeme také přiložit ruku k dílu.

V jedné vesnici na severu Čech se už dlouho neslaví bohoslužby. Jediní věřící manželé, kteří tam žijí, dojíždí na mši svatou do blízkého města. Pohled na opuštěný kostel je naplňoval smutkem. Začali shánět lidi a peníze na nejnútnejší údržbu. V adventu uspořádali cyklus koncertů – a najednou byl kostel plný, stejně jako na vánoční půlnoční mši. Vyvinula se tradice a místní lidé si vytvořili ke svému kostelu vztah, přispívají na jeho opravy, několikrát do roka se v něm scházejí na kulturních akcích nebo bohoslužbách. To jen díky jednomu manželskému páru, jehož víra se projevila skutkem.

Dnešní člověk je přesycen množstvím slov a obrazů. Ani slova víry ho mnohdy nezajímají. Jenom to, co ho může oslovit, jsou skutky. Víra, která se neprojevuje skutky, se nemůže šířit dál. Ale skutky, které vycházejí z víry, mají moc proměňovat lidská srdce.

Přeji nám všem požehnaný advent, aby se Ježíšek o Vánocích mohl znovu narodit i v našich srdcích.

Ludmila D.

Netrpělivý je člověkem slabým, padá na zem, když zakopne o stéblo trávy.
sv. Kateřina Sienská

RODINA A RADOST

Dobré a úzké vztahy mezi sourozenci jim můžou být pomocí při řešení jejich těžkých životních situací nebo tam, kde jim hrozí emocionální zhroutil.

(Marissa L. Diener a Mary Beth Diener McGavran)

Rodina je vzácný dar mimořádné hodnoty. A o vzácný dar je třeba pečovat. Průzkumy radosti ukazují – a bylo jich provedeno již velké množství –, že rodina patří mezi nejdůležitější zdroje radosti v našem životě. A je tomu tak již od našeho narození. Abychom to tak pociťovali, je zapotřebí dobrého manželského soužití. Neboť spokojenost v manželství má vliv na spokojenost v celé rodině.

V čem spočívá kouzlo rodinného soužití? Především v tom, že zde jde o "předávání života" z generace na generaci. Biologicky to chápeme. Jde však i o předávání kultury, tj. Toho, co předcházející generace přidaly k našemu biologickému bytí a co je třeba chápat jako určitý dar do života přicházející generace. Platí to i o víře. I tu můžeme, ba máme svým rodinným životem předávat dále. Jak na tom lpěl Starý zákon! Kolik výzev určených rodičům je tam napsáno právě o duchovní výchově dětí! Jedna z hlavních cest výchovy je zde

jasná. Výstižně ji formuloval kolega profesor Zdeněk Matějček, když byl dotázán: "Jak máme své děti vychovávat ve víře?" jeho odpověď zněla: "Vychovávejte poctivě sami sebe před dětmi. To je nejsrozumitelnější podoba duchovní výchovy."

Jsou to vztahy mezi rodiči a dětmi, které se podílejí na výchově charakteru dětí (i rodičů). A co to znamená? Jeden přítel to formuloval takto: "Jedněte se svými dětmi tak, jako by již byly takové, jaké si je přejete mít, a ony se takovými postupem času i stanou." I Bible nás, rodiče, k tomu na mnoha místech vybízí.

Ale v rodině nejde jen o vztahy rodičů a dětí a dětí k rodičům. Je tu rovněž ideální příležitost vytvářet vzájemné vztahy mezi sebou rovnými – mezi sourozenci. Mnozí možná ocení až v dospělosti, jaký to byl dar – mít někoho, s kým se v rodině učím, co je to mít rád. Ale i tak je to pocit radosti, který má svou cenu.

Ivana Častulíková

MANŽELSTVÍ A RADOST

Manželství je vztah, který má největší vliv na to, zda lidé jsou, nebo nejsou šťastní a radují se.

Michael Argyle

Přes 90 procent lidí na světě vstupuje do manželství. Když se ptáme po důvodech, slyšíme, že v manželství se lidé cítí spokojenější, šťastnější a prožívají kvalitnější a radostnější život. Tedy, když se manželství podaří.

Ukazuje se, že pro zdar manželství je třeba hned od počátku odlišovat věci podstatné od nepodstatných – a podle toho se i rozhodovat. A jednou z těch podstatných věcí je soulad v žebříčcích hodnot. Jinými slovy, pokud jsou pro mě prioritou dobré vztahy s lidmi, těžko se mi bude žít s někým, pro koho je nejdůležitější fotbal nebo peníze.

A v čem spočívá radost v manželství? V první řadě v tom, že nejsem sám, že mám někoho, s nímž mohu hovořit i o věcech, o nichž se s nikým jiným mluvit nedá, že se mohu svěřit s tím, co bych nikomu jinému neřekl, a vím, že i přesto mne ten druhý má rád. Jaké to je, když člověk nikoho takového nemá, to poznávají lidé nejvýrazněji, až když toho druhého ztratí (např. ovdoví).

V manželství si partneři poskytují nejen sociální oporu, ale i oporu emocionální, finanční a materiální. Navzájem se podpírají, povzbuzují, pečují jeden o druhého, starají se o to, jak druhému je,

a přejí tak druhému "jen dobré". A to je zdrojem radosti.

To však platí jen za jisté podmínky: že se mají rádi. Tou láskou, o níž se mluví v tzv. dvojpříkázání u Matouše (Mt 22, 34-40) a o kterém píše i apoštol Pavel v listě do Korintu (1 Kor 13, 4n). obojího je zapotřebí. Manžel, který by miloval svou ženu "nade všechno na světě", by přesto nemusel dopadnout dobře, protože na prvním místě nebyl ten, který tam podle dvojpříkázání lásky být má.

A jak se taková láska projevuje? V první řadě laskavostí. V tomto slově je skryto to podstatné – "láska". Je v něm obsaženo i to, že manželku ani květinou – ba ani pohledem – neuhodíš a nikdy ji sebemenším svým projevem neponižíš. V biblické terminologii jde o plnění "manželského příkázání": "Přijíme jeden druhého tak, jako Kristus k slávě Boží přijal vás" (Řím 15, 7).

Jaro Křivohlavý *Není radost jako radost*

Velký dík všem účastníkům, kteří přijali pozvání k pouti, jak z naší strany, tak především od Matky Boží, již vděčíme za její doprovod a přimluvu.

Ivana Častulíková

DOKONALOST SHŮRY

Každý dobrý dar a každé dokonalé obdarování je shůry a sestupuje od Otce nebeských světél.

Jak 1, 17

"To byla ale nádhera," vydechla jsem ještě celá uchvácená. Byly jsme s kamarádkou na koncertě známé operní pěvkyně a dosud jsme se nemohly vzpamatovat z tak silného zážitku. "Na to ani snad nejsou slova, jaká to byla krása," doplnila mé chabé zhodnocení kamarádka. "Měla jsem dojem, že jsem zažila kousek nebe," pokusila jsem se zformovat své pocity do slov, "chce se mi plakat a smát se a lítat a dělat něco skvělého, dobrého, co by taky někoho potěšilo. Jako bych byla tím, co jsem slyšela, uvnitř nějak lepší."

"Co myslíš, byl v tom Bůh?" položila otázku po chvíli uvažování moje kamarádka. "Nebyly to žádné křesťanské písně, ani v nich o Boží věci nešlo, pokud jsem tomu rozuměla, a ani ona, ta zpěvačka, se přece k Bohu nijak nehlásí. Mám pocit, že si vzpomínám na nějaké články o ní, kde se psalo, že je rozvedená a žije na hromádce s dalším mužem. Tak to asi křesťanka nebude... Ale stejně jsem v tom cítila dotek Ducha Svatého. Úplně tak, jak jsi to

říkala: Chci být po takovém zážitku lepším člověkem. Jakoby z vděčnosti za takovou krásu."

Potácely jsme se nočním městem na nezvykle vysokých podpatcích svých večerních střevíčků a naše blažená srdce se stále chvěla ze silných dojmů mimořádného uměleckého zážitku. "Já myslím, že to byl Bůh. Věřím tomu," prohlásila jsem najednou rezolutně, neboť jsem si vzpomněla na jedno místo z Písma, které jsem dnes ráno četla. "Proč si to myslím?" odpověděla jsem na nevyřčenou otázku, "protože všechny dobré dary jsou od Boha z nebe." "Hm, máš pravdu," uvažovala nahlas kamarádka, "Bůh není kádrovák a dává své dokonalé dary každému." "Přesně tak," zajásala jsem, "ani my nemusíme kádrovat tu paní zpěvačku, jak žije, co vyznává a tak, ale můžeme se vděčně radovat, jak jí Pán Bůh nadělil." Zdálo se, že se naprosto shodujeme. "To teda jo. Ona svou hřívnu rozhodně nezakopala. Pamatuješ, na tu tichoučkou árii úplně na konci?"

S Hanou Pinknerovou
O darech

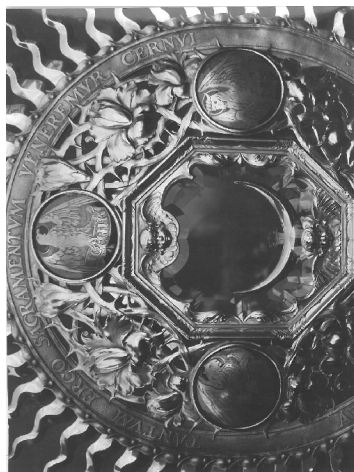
Nic není malé, co se koná z lásky a pro lásku.
sv. Terezie z Lisieux

MONSTRANCE

Monstrance, kterou v roce 1901 daroval do kostela ve Slavičíně neznámý dárc
(nově zrestaurovaná v roce 2023)

Advent neboli příprava

Advent znamená příchod. Často slyším, jak si lidé stýskají: „Ještě nejsem tak docela při sobě. Nechte mě nejdřív trochu se vzchopit.“ Často nebýváme tam, kde jsme. Naše duše bývá někde jinde. Advent je naděje umožnit duši přijít. Jenom ten, kdo je skutečně tam, kde je, se může otevřít něčemu novému.

A ještě něco patří k pojmu advent. *Advenire, adventus, adventura* – v hovorové češtině známe také slovo „avantýra“ – všechny tyto pojmy pocházejí z latinského slovesa *ad-venire*: přicházet. Příchod – to, co má přijít, souvisí také s dobrodružstvím. Když k nám přichází Bůh, je to pro nás do určité míry dobrodružství. Naše běžné jistoty, názory a očekávání berou za své. My však míváme většinou tak vyhraněnou představu o Bohu, že si jeho příchodu ani nevšimneme. Čekáme něco mimořádného a vůbec si neuvědomujeme, že Bůh k nám přichází dennodenně – prostřednictvím lidí, kteří nás o něco prosí, ale také prostřednictvím těch, kteří se na nás usmívají. Každé setkání s druhým člověkem je setkáním s Bohem, může se stát něčím neobyčejným, pokud se něčemu takovému otevřeme. V čase adventu se můžeme opět soustředit na to důležité: Bůh přichází. Přichází v tichých signálech srdce a volá nás. Rád by vstoupil. My jsme však možná až příliš zaujatí sami sebou a neslyšíme.

Když se ale doma zahlubáš do sebe, můžeš ho uslyšet a nechat ho vejít. Když vejde so tvého srdce, osvobozuje tě od vnitřní rozervanosti i pocitů odcizení. A ty se znovu, jiným způsobem, vracíš

k sobě samému a znovu si uvědomuješ, kdo jsi. A tak se dostáváš k cíli svého hledání. Jsi u zrodu své radosti.

Anselm Grün Vánoční rozjímání

Co rozechvívá naše srdce

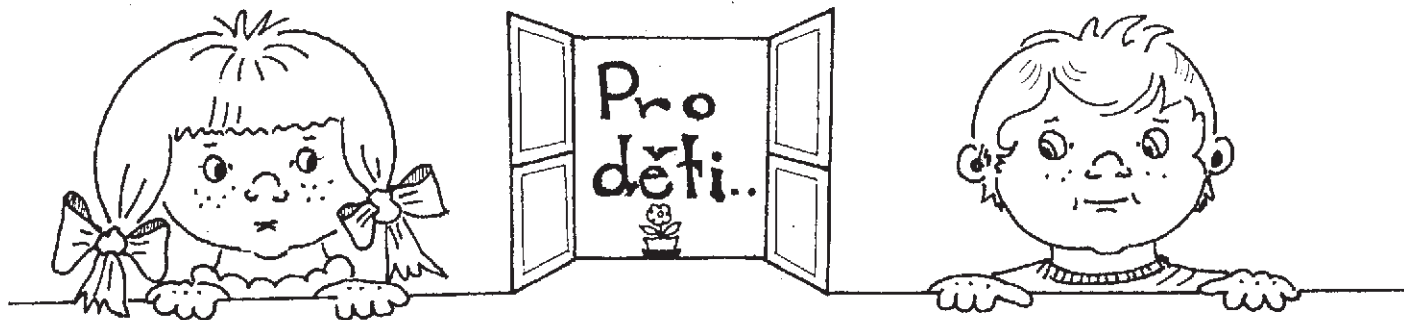
Kdo čeká, ten nemarní čas. Je napjatý, doufá, je soustředěný na určitý cíl. Cílem předvánočního čekání je svátek, oslava našeho zlidštění, našeho sebeuvědomění, sjednocení s Bohem. Nejenom my však čekáme, čeká také Bůh. Čeká, že se otevřeme životu a lásce. Čekat znamená nadít se něčeho, setrvat na místě, lidově „vartovat“. Stát nebo být na vartě znamenalo hlídat, mít hlídku na nějakém vyvýšeném místě. Čekat, vyhlížet příchod někoho nebo něčeho. Rozhlížet se a zkoumat všechno kolem.

Čekat také může znamenat na něco dohlížet, pečovat o něco, jako když nás hlídka střeží, dává na nás pozor. Očekávání v nás vyvolává obojí – rozhled i soustředění na daný okamžik, na to, co právě prožíváme, na lidi, s nimiž hovoříme. Očekávání dojírá naše srdce. Stává se otevřenějším. Touha nám říká: sami se sebou si nevystačíme. Dychtíme po tom, co rozechvívá naše srdce.

Anselm Grün Vánoční rozjímání

Nenaříkej nad tím vším, co ti Pán vzal, ale pros, aby vzal k sobě i tebe.
bl. Honorát Kožmínski

ANDĚLSKÝ SNĚM

Každý rok se prvního prosince, když začíná adventní čas, scházejí andělé z Obláčkové ulice v teplé pekárně na poradě. Jako každý rok musí dát znovu dohromady andělský chór. Z nesčetného množství andělů se jich musí vybrat 24, kteří pak na Štědrý den zazpívají vánoční koledy. Taková poradka by měla mít slavnostní ráz. Andělé se

SVATÝ MIKULÁŠ

Na Mikuláše dostáváme dárky, ale co vlastně o svatém Mikuláši víme? Kdo to byl? Žil skutečně, nebo je to jen vymyšlená postava? Své znalosti si můžeš ověřit v následujícím mikulášském kvízu. Písmena před správnou odpovědí doplň do připravených políček tajemky.

1. Kdy se Mikuláš narodil?

DO – ve 3. století
NA – ve středověku
VE – není jisté, zda žil

5. Proč Mikuláš pomáhal lidem tajně?

AC – kvůli pomluvám
ĚD – byl skromný
KE – styděl se za to

2. Čím se Mikuláš stal?

KU – obuvníkem
BR – biskupem
IS – zemědělcem

6. Zachránil obyvatele Myry před

RÝ – smrtí hladem
ĚD – potopou
ZA – zemětřesením

3. Kdy slavíme svátek svatého Mikuláše?

SE – 1. prosince
UP – 5. prosince
YA – 6. prosince

7. Je patronem mnoha lidí, mimo jiné

BI – hasičů
ĚD – železničářů
KE – námořníků

4. Ve kterém městě Mikuláš působil?

ŠT – Myra
JA – Tarsus
NE – Řím

8. Kde v ČR je mu zasvěcena katedrála?

AC – v Brně
ĚD – v Hradci Králové
SK – v Č. Budějovicích

9. Na území kterého státu je pohřben?

AC – Turecko
UP – Itálie
KE – Řecko

Mikuláš byl

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

na ni hezky vystrojí. Žehlí si šaty, oprášují si křídla a pročesávají si vlasy. Už několik dní před poradou jsou andělé velice rozrušeni, protože nikdo neví, kdo se stane členem andělského sboru. Každý z nich by do něj samozřejmě rád vstoupil, ale bude to právě jen 24 andělů, kteří budou mít to štěstí a budou smět zazpívat. Přesně ve 12 hodin jsou všichni andělé na místě porady. Na stole leží velká zlatá koule a vedle velké množství zlatých lístků. Každý anděl, ucházející se o přijetí do sboru, musí napsat na zlatou cedulku své jméno a vložit ji do velké zlaté koule. Když všichni andělé splnili tento úkol, kouli uzavřeli a dlouho ji kutáleli sem a tam. Jeden anděl pak začal vytahovat lístky se jmény.

V tomto roce je pověřen vytahováním lístků anděl jménem Štěpán. Bydlí v domku č.1 a kdykoli opustí svůj obláčkový dům, vezme si širokou zlatou stuhu do vlasů. To proto, aby ho všude hned poznali. Štěpán vytahuje cedulku jednu po druhé, předčitá jména a připevňuje je na velkou zlatou desku, která visí v pekárně přímo nad skříňkou s kořením. Letos se mohou těšit andělé Lilius, Jan, Mia, Terezie, Bonifác a plno dalších andělů, že budou na Štědrý den večer zpívat.

Tito andělé mají však ještě další úkol. Každý z nich musí na zem k lidem, aby jim v předvánočním čase byl po boku. Právě v této době potřebují lidé podporu a ochranu andělů, protože se denně honí a štvou, až z toho přestávají mít radost, zapomínají mluvit jeden s druhým a nedopřejí si odpočinek. Vybraní andělé rádi přebírají tuto úlohu, protože je těžší doprovázet lidi v předvánočním čase. Štěpán bude dohlížet na to, aby každý den plnil svou povinnost ten správný anděl. Teprve když jsou všechny úkoly splněny, může 24 andělů na Štědrý večer společně zazpívat.

Když se o všem domluvili, rozcházejí se andělé domů. 24 vyvolených andělů určitě ještě tuto noc přemýšlí, co by pro lidi na zemi udělali, a pak spokojeně usínají.

Ingrid Biermann,
Lucie Dvořáková
Andělé na vánoční pouti

... A NĚCO PRO ROZVESELENÍ ...

Děda vzpomíná: „Když jsem byl malej, dala mi máma dvacku a poslala mě do obchodu. Přinesl jsem dva chleby, mléko, balíček bonbónů, čokoládu, deset vajec, koblihu, litr piva a ještě mi zbylo na kolotoč. Tohle už bohužel není možný. Teď tam maj na každým rohu kamery.“

Zeptal jsem se dcery, jestli neviděla moje noviny. Řekla mi, abych se probral, že prý žije ve 21. století a podala mi svůj mobil. Proč né, proti mobilu ta moucha neměla šanci.

Miluji knihy, které vás rozbřečí už na první stránce. Teď čtu učebnici matematiky pro devátý ročník a je to fakt síla.

Když hořela škola, děti pomáhaly, jak mohly. Někdo donesl dřevo, někdo uhlí a některé děti dokonce donesly benzín.

Jednou volá otec synovi: „Synu, rozvádím se s tvou matkou. 45 let utrpení je až až.“ „Tati, o čem to mluvíš?“ „Slyšel jsi mě dobře. Nehodlám ji dál snášet, nechci ji už vidět ani slyšet. Zavolej to své sestře, o tvé matce už nemůžu ani mluvit!“ S tím otec položil. Syn to tedy zavolal své sestře, která z toho byla stejně rozhozená jako on. O chvíli později volala dcera otci: „Tati, já i bratr okamžitě letíme domů. Dokud nedorazíme, nic nepodepisujte! Promluvíme si o tom a určitě najdeme řešení.“ Otec položil telefon, otočil se na svoji manželku a říká: „Tak je to zařízeno, zlato, oba dva přiletí na Vánoce a ještě si sami zaplatí letenky!“

Doktor mi řekl, že ranní rozcvička mi přidá pár let života... a měl pravdu. Po dnešních třiceti dřepch se cítím na 85...

Mistr ve vrhu koulí povídá trenérovi: „Dnes se musím předvést, na tribuně sedí moje tchýně!“ „Nemáš šanci, tam nedohodíš!“

Povídá zubař pacientovi na křesle: „Mohl byste při tom zákroku hodně řvát?“ „Ale proč, vždyť to vůbec nebolí?“ „Víte, za hodinu mám tenis a je plná čekárna!“

Stojí partička bláznů v blázinci. Jeden o sobě tvrdí, že je Napoleon Bonaparte. Druhý na to říká: „To já jsem posel boží a posílá mě sám bůh.“ Třetí se na něj divně podívá a říká: „Tak to je opravdu divné, protože já jsem nikoho nikam neposílal.“

„Tati, kdo je to muž?“ „To je takový člověk, který je velmi silný, vše dělá pro svoji rodinu, chrání ji, stará se o ni a má ji rád.“ „Tati, já bych chtěl být takovým mužem, jako je maminka.“

internetový zdroj: Alík

VÝZNAM MALIČKOSTÍ

Proč žijeme v takovém kvapu a životem tak plýtváme?

Lidé říkají, že steh v pravý čas uspoří devět - a tak dělají tisíce stehů dnes, aby zítra uspořili devět.

Henry David Thoreau

Stěžoval si jeden opat na své mnichy: "Začínám pochybovat o inteligenci svých bratrů. Už několikrát se mi stalo, že jim ukazují velký kousek plátna s malou červenou tečkou, ptám se jich, co vidí, a všichni mi odpovídají 'červenou tečku', a nikdy 'kousek plátna', i když ho je nesrovnatelně víc."

Vidění reality je pro mnohé z nás velmi složité. Snadno přehlédneme podstatné věci, i když je jich mnohem více. Často se nám ty podstatné ztrácejí, protože se zdají být maličkostí. A přitom je opak pravdou!

Einstein byl toho názoru, že nemáme svůj život počítat na roky, ale na minuty – 24 hodin je 1140 minut. Kolik minut je v 365 dnech, si může snadno spočítat každý. Někdo si řekne, že to je zanedbatelný čas – minuta, vteřina.

Připomeňme si zde jednu arabskou pověst o tom, jak vznikla poušť. Na počátku byl svět krásnou kvetoucí zahradou. Bůh řekl člověku při stvoření: "Pokaždé, když uděláš něco nepěkného, spustím na zemi jedno zrnko písku." lidé si to nevzali k srdci. Čím je sto nebo milion zrníček v záplavě květů? Míjejí léta a počet lidských vin roste: potoky zrněk písku zatopily svět. Tak vznikly pouště, které se stále zvětšují...

Jedno zrnko písku – z takové maličkosti mohou vzniknout nedohledné pouště vytlačující život. Každá věc se skládá z maličkostí. Ve sněhové vločce se nachází 500 krystalků. V jednom krychlovém centimetru jater je 200 milionů buněk.

Jestli denně spočítáš malé kousky chleba každý den vyhazované, nasbíráš 1500 tun chleba, které například vyhazují Italové. Kolik by se dalo spočítat těch maličkových kousků u nás, to nevím... tahle cifra je políčkem pro lidstvo! Maličkosti se nikdy neberou moc vážně, protože se nevěří v sílu malých věcí. Ale z nich vyrůstá život!

Také přečtení tohoto zamyšlení vám zabralo jen několik málo minut či sekund. Celkem zanedbatelný čas v množství hodin, dnů a roků vašeho života. A přesto: v každé minutě či vteřině tohoto dne může hodně záležet na sebemenším úsměvu, pohledu, podání ruky. Že to jsou maličkosti? Někdy mohou rozhodnout o odhodlání pro celý zbytek dlouhého života.

Ranní zamyšlení s Prokopem Siostrzonkem

Napomenutí jsou jako puštění žilou či jako lék, který má vyléčit nemoc.

v. Vincenc z Pauly

FARNOST SLAVIČÍN VÁS SRDEČNĚ ZVE NA
VÁNOČNÍ KONCERT DECHOVÉ HUDBY
VALAŠKA

v pátek 22. prosince 2023 v 19 hodin
v kostele sv.Vojtěcha a sv.Cecilie ve Slavičíně

Farní ples
ala
MEXICO

sobota
13.1.2024
od 20 hodin

SOKOLOVNA Slavičín

vstupné: 150 Kč | předprodej vstupenek od 5.12.2023
v městském infocentru ve Slavičíně

hraje
CLERA

Neděle 17. 12. 2023
SOKOLOVNA
17 hodin

Slavičín

Město Slavičín Vás srdečně zve na

VÁNOČNÍ KONCERT

Flétnový soubor Fúkneto – skladby starých mistrů
Pěvecký sbor Cantare – české i světové vánoční písně

Pěvecký sbor Cantare Slavičín, PS Janáček Luhačovice
a komorní orchestr Collegium Musicum Zlín

Vánoční mše Jakuba Jana Ryby „HEJ MISTŘE“

Solisté: Lenka Rafajová – soprán, Kateřina Oškerová – alt,
Jan Ondrejka – tenor, Martin Šujan – bas

Řídí: Anna Frajtová

Vstupné: 150 Kč

Být dítětem Božím znamená být současně malým i velkým.
sv. Edita Steinová

Křty

Říjen

David Fajt
Adam Nedbal
Libuše Vašáková
Michael Sába
Veronika Orságová
Viktore Struhařová
Adam Starý
Daniel Marek Henzl
Eliška Vobořilová
Samuel Fojtík

Listopad

Lukáš Viktor Babulík
Patrik Franc

Pohřby

Marie Greschnerová, 1934, Lipová
Marie Petrášová, 1936, Rudimov
Milada Valčíková, 1939, Slavičín

RÁDI VÁM POSLOUŽÍME UDELENÍM SVÁTOSTÍ – největšího daru, který Kristus svěřil své církvi.

Protože však je k tomu třeba dobrá příprava, **ohlaste se nám: Křest dětí buď hned po narození, nebo alespoň 1 měsíc před křtem. (Křty jsou zpravidla 3. sobotu v měsíci v 11 hodin nebo po domluvě 3. neděli při mši svaté v 11 hodin)**

Příprava na **křest dospělých** trvá zhruba 1 rok. (Křest obvykle v sobotní Velikonoční vigílii.) Zamýšlený **církevní sňatek** nejméně 3 měsíce předem. **Svátost nemocných** udělujeme po individuální domluvě. Možnost **svátosti smíření** je vždy půl hodiny před každou mší svatou.

ÚŘEDNÍ HODINY NA FAŘE

Středa	-----	15.00 – 16.00
Pátek	8.30 – 9.30	15.00 – 16.00

Pokud je P. Marian přítomen na faře, přijme potřebné rád i mimo úřední hodiny!!!

TELEFONICKÝ KONTAKT:

Fara (úřad) : **739 245 911**
Mons.P. Marian Dej (soukromé): **731 919 369**
E-mail: faslavicin@ado.cz
Web: www.faslavicin.cz

ROZPIS SLUŽEB ŽEN, KTERÉ SE OBĚTAVĚ STARAJÍ O ÚKLID NAŠEHO KOSTELA

2.12. - 8.12.	Lipová
9.12. - 15.12.	Divnice
16.12. - 22.12.	Semerádová J., Hrnčířiková L., Kosečková, Rašková, Brhelová, Strnadová, Miličková,
23.12. - 29.12.	Obadalová, Durdáková, Borová, Tománková, Kuželová, Lagová
30.12. - 5.1.	Studénková M., Salvetová, Burešová, Studénková P., Florešová
6.1. - 12.1.	Vašíčková, Kudelová, Janůjová, Šebáková, Nováková, Psotová, Janoušková
13.1. - 19.1.	Zlámalová, Peniašková, Studeniková, Lysáková, Dubská, Habancová

Všem, kdo se podílejí na úklidu, upřímně Pán Bůh zaplat'.

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY VE FARNOSTI SV. VOJTĚCHA A SV. CECÍLIE VE SLAVIČINĚ

NE	7.15 hodin 9.15 hodin 11.00 hodin
PO, ST, PÁ	18.00 hodin
ÚT, ČT, SO	7.00 hodin

viz: www.faslavicin.cz

Řešení ze strany 7: .... DOBRÝ A ŠTĚDRÝ BISKUP

NIKDY NEŘÍKEJ NIKDY

Nikdy ti to neodpustím...

Každý z nás je jiný. Platí to nejen o našich vnějších znacích, ale i o tom, oč nám v životě jde. Není divu, že všude tam, kde se dva lidé setkávají – ať je to doma v manželství nebo rodině či v práci – dochází ke sporům a konfliktům. Je dobré počítat s tím, že konflikty, kolize a střety v mezilidských vztazích byly, jsou a budou nevyhnutelné. Neexistují pouze tam, kde se nic neděje a kde lidem o nic nejde. Všude jinde se s nimi setkáváme.

Co však běžné není, je to, jak se v těchto konfliktech a střetech našich zájmů a záměrů chováme. Co děláme. Jak konflikty řešíme. Zde se nám otevírá pestrá škála možností. Ale nejen to. Neméně pestrá je i paleta důsledků, které tyto nejrůznější postupy mají na naše další vzájemné vztahy – na náš život.

Došlo-li ke střetu auta s chodcem a teče-li krev, hovoříme o "fyzickém" zranění, zranění těla. Při střetu však nemusí dojít k tomu, že teče krev. Při konfliktu se vše může odehrát na jiné, psychické úrovni. V takových případech je na místě hovořit o psychickém zranění. I když při němž rány neteče krev, přece jen bolí. Mnohdy nás překvapí, jak často k takovým psychickým zraněním dochází právě tam, kde se setkávají dva lidé, kteří k sobě mají nejbližší – kde jde o jednání, interakci mezi manželi, mezi rodiči a dítětem, mezi příbuznými, přáteli, kolegy, kamarády apod. A právě v těchto případech psychického zranění, kdy byla zklamána důvěra, bolí rány nejvíce. Co dělat?

- 3.12. **1.neděle adventní** (Mk 13, 33-37)
sv. František Xaverský
- 4.12. sv. Jan Damašský, sv. Barbora (Mt 8, 5-11)
- 6.12. sv. Mikuláš (Mt 15, 29-37)
- 7.12. sv. Ambrož (Mt 7, 21.24-27)
- 8.12. **Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu**
(Lk 1, 26-38)
- 10.12. **2.neděle adventní** (Mk 1, 1-8)
- 12.12. Panna Maria Guadalupská (Mt 18, 12-14)
- 13.12. sv. Lucie (Mt 11, 28-30)
- 14.12. sv. Jan od Kříže (Mt 11, 11-15)
- 17.12. **3.neděle adventní** (Jan 1, 6-8.19-28)
- 24.12. **4.neděle adventní** (Lk 1, 26-38)
Štědrý den
- 25.12. **Slavnost Narození Páně** (Lk 2, 1-14)

Jedna extrémní reakce na psychické zranění je ta, kterou jsme vyjádřili v nadpisu: "Nikdy ti to neodpustím". Hned to první slovo je nebezpečné. Překračuje příkaz, který byl formulován do věty: "Nikdy neříkej nikdy!" Budeš-li to skutečně myslet vážně, pak se může stát to, co měl autor možnost zažít na pohřbu svého známého. Jeho syn se s ním setkal poprvé po třiceti letech, když otcovu rakev spouštěli do hrobu. I tam kdysi zaznělo: "Nikdy ti to neodpustím!"

O odpouštění s Jaro Křivohlavým

PASTÝŘ, zpravodaj farní rodiny sv. Vojtěcha a sv. Cecílie ve Slavičíně. Slouží pro vnitřní potřebu farnosti. Řídí redakční rada. Náklad 350 výtisků. Příspěvky přijímají Jana Adámková, tel. 608 746 325 nebo 731 646 734 a Magdalena Durdáková, tel. 739 524 374. Můžete je také vložit do označené pokladničky v předšní kostela, která je k tomuto účelu určena. Nepodepsané příspěvky se nepřijímají. Všem pravidelným i nepravidelným dopisovatelům upřímně Pán Bůh zaplat'. Náklady na 1 výtisk činí přibližně 12,- Kč. Srdečně děkujeme za vaše finanční příspěvky. Další řádné číslo vyjde 25.12.2023 na Slavnost Narození Páně. Uzávěrka bude ve středu 6.12.2023. Pozn. Redakce nezodpovídá za obsahy jednotlivých příspěvků. Provádí pouze jazykové a stylistické korektury. V článcích jsou otištěny necenzurované názory, postřehy a zkušenosti našich dopisovatelů a čtenářů!